

ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СТРАХОВЕ ТОВАРИСТВО «АВЕСТА СТРАХУВАННЯ»

Примітки до фінансової звітності за 2018 рік

I. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СТРАХОВЕ ТОВАРИСТВО «АВЕСТА СТРАХУВАННЯ» (надалі – Товариство) було створене 15 лютого 2008 року. Дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців про проведення державної реєстрації: 15.02.2008 р., 1 074 102 0000 028877.

Юридична адреса та фактичне місцезнаходження Товариства: 01021, Україна, м. Київ, Кловський узвіз, буд. 10.

Не має у своєму складі дочірніх підприємств, представництв, філій та інших відокремлених структурних підрозділів.

Відповідно до Статуту, метою діяльності ТДВ «СТ «АВЕСТА СТРАХУВАННЯ» (надалі по тексту «Товариство» «Компанія») є одержання прибутку шляхом надання послуг по забезпеченню страхового захисту майнових інтересів громадян та здійснення фінансової діяльності в межах, визначених чинним законодавством України. Предметом діяльності є здійснення страхування, перестрахування і фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням. Товариство здійснює ті види добровільного страхування та перестрахування згідно із вимогами чинного законодавства України, на які воно отримало ліцензію. Фінансовою діяльністю Компанії є фінансові вкладення у депозити банків, акції та інші цінні папери. Товариство здійснює інші види фінансової діяльності в порядку, визначеному чинним законодавством.

Основний вид діяльності (код КВЕД): 65.12 Інші види страхування, крім страхування життя (основний). В своїй діяльності керується Законами України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про страхування», «Про цінні папери та фондовий ринок», Положення про Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України, іншими нормативними та інструктивними документами, а також Обліковою політикою ТДВ «СТ «АВЕСТА СТРАХУВАННЯ».

Страхова компанія має 20 ліцензій у формі добровільного та обов'язкового страхування:

У формі добровільного страхування фінансових ризиків,	АЕ №641905від22.05.2015р.
У формі добровільного страхування відповідальності перед третіми особами [крім цивільної відповідальності власників наземного транспорту, відповідальності власників повітряного транспорту, відповідальності власників водного транспорту (включаючи відповідальність перевізника)];	АЕ №641903від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу)	АЕ №641891від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування від нещасних випадків.	АЕ №641904від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування медичних витрат	АЕ №641894від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ	АЕ №641899від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування майна [крім залізничного, наземного, повітряного, водного транспорту (морського внутрішнього та інших видів водного транспорту), вантажів та багажу (вантажобагажу)];	АЕ №641896від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування наземного транспорту (крім залізничного)	АЕ №641902від 22.05.2015р.
У формі обов'язкового страхування предмета іпотеки від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування	АЕ №641892від 22.05.2015р.
У формі обов'язкового особисте страхування від нещасних випадків на транспорті	АЕ №641906від 22.05.2015р.
У формі обов'язкового особисте страхування працівників відомчої (крім тих, які працюють в установах і організаціях, що фінансуються з Державного бюджету України) та сільської пожежної охорони і членів добровільних пожежних дружин	АЕ №641908від 22.05.2015р.

У формі обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно пожежами та аваріями на об'єктах підвищеної небезпеки, включаючи пожежовибухонебезпечні об'єкти та об'єкти, господарська діяльність на яких може призвести до аварій екологічного та санітарно-епідеміологічного характеру	АЕ №641897 від 22.05.2015р.
У формі обов'язкового страхування цивільної відповідальності оператора ядерної установки за ядерну шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту	АЕ № 641907 від 22.05.2015р.
У формі обов'язкового страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків при перевезенні небезпечних вантажів	АЕ №641900 від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування здоров'я на випадок хвороби	АЕ №641898 від 22.05.2015р.
У формі добровільного медичного страхування (безперервне страхування здоров'я)	АЕ №641895 від 22.05.2015р.
У формі обов'язкового страхування відповідальності експортера та особи, яка відповідає за утилізацію (видалення) небезпечних відходів, щодо відшкодування шкоди, яку може бути заподіяно здоров'ю людини, власності та навколишньому природному середовищу під час транскордонного перевезення та утилізації (видалення) небезпечних відходів.	АЕ №641901 від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування кредитів (у тому числі відповідальності позичальника за непогашення кредиту)	АЕ №641889 від 22.05.2015р.
У формі обов'язкового страхування цивільної відповідальності громадян України, що мають у власності чи іншому законному володінні зброєю, за шкоду, яка може бути заподіяна третій особі або її майну внаслідок володіння, зберігання чи використання цієї зброї.	АЕ №641890 від 22.05.2015р.
У формі добровільного страхування водного транспорту (морського внутрішнього та інших видів водного транспорту).	АЕ №641893 від 22.05.2015р.

Станом на 31 грудня 2018 р. учасниками Товариства були:

№ з/п	Назва / П.І.Б. учасника (засновника)	Частка в Статутному капіталі, %	Загальна вартість У Статутному капіталі, тис.грн.
1.	Юридична особа – резидент : КОМПАНІЯ «ІСОНЕТ ЕКСПОРТ КОРП.»	9,9	7920,0
2.	Фізична особа – громадянин України: Шкурко Тетяна Володимирівна	9,9	7920,0
3.	Фізична особа – громадянин України: Кириченко Роман Юрійович	9,9	7920,0
4.	Фізична особа – громадянин України: Кучерук Вадим Володимирович	9,9	7920,0
5.	Фізична особа – громадянин України: Чернуха Андрій Сергійович	9,9	7920,0
6.	Фізична особа – громадянин України: Кишкань Олександр Вікторович	9,9	7920,0
7.	Фізична особа – громадянин України: Гуцько Михайло Іванович	7,6	6080,0
8.	Фізична особа – громадянин України: Нікітіна Людмила Вікторівна	9,9	7920,0
9.	Фізична особа – громадянин України: Накоренко Катерина Сергіївна	3,3	2640,0
10.	Фізична особа – громадянин України: Пушкарьова Ганна Василівна	9,9	7920,0
11.	Фізична особа – громадянин України: Тригуб Юрій Миколайович	9,9	7920,0
	ВСЬОГО:	100%	80000,0

Формування, розміщення та облік страхових резервів здійснювалося в порядку, визначеному законодавством України. Згідно наказу «Про облікову політику» Товариство у звітному році формувало наступні резерви:

Резерви незароблених премій;
Резерви заявлених але не виплачених збитків;
Резерв збитків, які виникли, але не заявлені;
Резерв катастроф.

Кошти страхових резервів представлені в активах згідно законодавчим актам. Резерви були розміщені у відповідності до вимог Закону України «Про страхування» та Розпорядженням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг від 07.06.2018р. № 850 «Про затвердження Положення про обов'язкові критерії і нормативи достатності капіталу та платоспроможності, ліквідності, прибутковості, якості активів та ризиковості операцій страховика».

Товариство має повністю сформовані страхові резерви, а також достатній запас платоспроможності, має стійке фінансове становище щодо виконання своїх зобов'язань в повному обсязі та у передбачені договором страхування строки.

Посаду Директора займає Довбня І.Г. (Наказ № 02-К від 11.05.2017 року та Протокол №10-17/05 від 10.05.2017 року Загальних зборів учасників). 11.05.2017 року були внесені відповідні зміни в Реєстраційній картці фінансової установи.

Головний бухгалтер – Гайдай Алла Петрівна (Наказ № 02-К від 29.02.2016 року).

На дату підписання фінансової звітності склад Керівництва Товариства не змінився.

Заява про відповідальність Керівництва Товариства:

Керівництво несе відповідальність за підготовку фінансової звітності ТДВ «СТ «АВЕСТА СТРАХУВАННЯ» Фінансова звітність достовірно відображає фінансове положення Товариства на 31 грудня 2018 року, результати її господарської діяльності і потоки грошових коштів за 2018 рік відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Керівництво підтверджує, що відповідна облікова політика була послідовно застосована. В ході підготовки фінансової звітності Товариства були зроблені справедливі думки і оцінки. Керівництво також підтверджує, що фінансова звітність Товариства була підготовлена на основі принципу безперервності діяльності.

Керівництво Товариства несе відповідальність за ведення бухгалтерського обліку належним чином, за вживання розумних заходів для захисту активів Товариства, а також за запобігання і виявлення шахрайства і інших порушень. Воно також несе відповідальність за діяльність Компанії відповідно до законодавства України.

II. ЗАГАЛЬНА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.

2.1 Принципи складання. Форма та назви фінансових звітів

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Для підготовки повного комплексу річної фінансової звітності за 2018 рік, яка включає: Звіт про фінансовий стан (Баланс, Форма №1), Звіт про сукупні прибутки та збитки (Звіт про фінансові результати, Форма №2), Звіт про рух грошових коштів (Форма №3), Звіт про зміни капіталі (Звіт про власний капітал, Форма №4), примітки до фінансової звітності за 2018 рік, було використано концептуальну основу документів в редакції чинній на 01 січня 2018 року відповідно до положень Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.1999 р №996-XIV, Порядку подання фінансової звітності, затверджені Постановою Кабінету Міністрів № 419 від 28 лютого 2000 року зі змінами та доповненнями, Листа Національного Банку України, Міністерства Фінансів України, Державної служби статистики Україна від 07.12.2011 р №12-208/1757-14830, №31-08410-06-5/30523, №04/4-07/702 "Про застосування міжнародних стандартів фінансової звітності" на базі Міжнародних стандартів фінансової звітності (надалі - МСФЗ) на основі правил обліку за початковою вартістю, з урахуванням змін, внесених у ході початкового визнання фінансових інструментів на основі справедливої вартості, та переоцінки фінансових активів, доступних для продажу, й фінансових інструментів, класифікованих за справедливою вартістю у складі прибутків або збитків. Основні принципи облікової політики, які були використані при підготовці цієї фінансової звітності, викладені нижче. Такі принципи узгоджено застосовуються до всіх звітних періодів, якщо не вказано

інше.

2.2 МСФЗ, які набули чинності з 01 січня 2018 року

У складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

МСФЗ (IFRS) 15 був випущений в травні 2014 і передбачає нову модель, що включає п'ять етапів, яка буде застосовуватися щодо виручки за договорами з клієнтами. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається за сумою, яка відображає відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг клієнту. Принципи МСФЗ (IFRS) 15 передбачають більш структурований підхід до оцінки і визнання виручки. МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» до договорів страхування Компанія не застосовує.

МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

МСФЗ 9 в поточній редакції, що відображає результати першого етапу проекту Ради з МСФЗ по заміні МСФЗ 39, застосовується щодо класифікації та оцінки фінансових активів та фінансових зобов'язань, як вони визначені в МСФЗ 39.

Стандарт вводить нові вимоги щодо класифікації та оцінки, знецінення та обліку хеджування. Стандарт застосовується ретроспективно, але надання порівняльної інформації не є обов'язковим. Набув чинності для річних періодів, які починаються з або після 1 січня 2018 року. Вимоги МСФЗ 9 представляють суттєву зміну вимог МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка». Новий стандарт вносить фундаментальні зміни в облік фінансових активів та окремих аспектів обліку фінансових зобов'язань.

Класифікація - фінансові активи та фінансові зобов'язання

МСФЗ 9 передбачає новий підхід до класифікації та оцінки фінансових активів, що відображає бізнес-модель, яка використовується для управління цими активами, і характеристики пов'язаних з ними грошових потоків. МСФЗ 9 містить три основні категорії, за якими класифікуються фінансові активи, а саме фінансові активи, оцінені за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході (FVOCI) та за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL). Цей стандарт скасував існуючу згідно з МСБО 39 класифікацію фінансових активів у категорії утримуваних до погашення, кредитів і дебіторської заборгованості та наявних для продажу.

У МСФЗ 9 великою мірою зберіглися існуючі вимоги МСБО 39 щодо класифікації фінансових зобов'язань.

Зменшення корисності

МСФЗ 9 замінив модель «понесених збитків», що використовувалася відповідно до МСБО 39, на модель «очікуваних кредитних збитків» (ELC). Нова модель знецінення також застосовується до певних кредитних зобов'язань та контрактів фінансової гарантії, але не до інвестицій в акціонерний капітал.

Відповідно до МСФЗ 9 кредитні збитки визнаються раніше, ніж згідно з МСБО 39.

Перехід

Зміни в обліковій політиці в результаті застосування МСФЗ 9 були застосовані ретроспективно, за винятком ситуацій, зазначених нижче:

- Порівняльні дані за попередні періоди не були перераховані. Різниці між колишньою балансовою вартістю інструментів і їх балансовою вартістю відповідно до МСФЗ 9, були визнані у складі нерозподіленого прибутку станом на 1 січня 2018 р. Відповідно, інформація, представлена за перший квартал 2017 року та станом на 31 грудня 2017 року не відображає вимоги МСФЗ 9, і тому не може бути порівняною з інформацією, представленою за перший квартал, що закінчився 31 березня 2018 року згідно з МСФЗ 9. Відповідно, інформація, представлена за 2017 рік не відображає вимоги МСФЗ 9, і не може бути порівняною з інформацією, представленою за 2018 рік згідно з МСФЗ 9.

- Визначення бізнес-моделей, у рамках яких утримуються фінансові активи, були зроблені виходячи з фактів і обставин, що існували на дату першого застосування.

- Якщо фінансовий інструмент мав незначний кредитний ризик станом на 1 січня 2018 р., то Товариство визначило, що значного збільшення кредитного ризику за активом з моменту

первісного визнання не відбулося.

2.3 МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як:

- **МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда».**

13 січня 2016 року Рада МСФЗ (IASB) опублікувала новий стандарт. Початок обов'язкового застосування в фінансовій звітності з 01 січня 2019 року або після цієї дати. Дostroкове застосування цього стандарту дозволено. Цей стандарт докорінно змінює облік у орендарів. Він зобов'язує відображати активи і зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Згідно МСФЗ (IFRS) 16 орендні зобов'язання розраховуються як дисконтування вартості майбутніх орендних платежів, а активом є право користування орендованого майна (right-of-use asset (ROU)), зникає визначення «операційна оренда». В подальшому активи ROU обліковуються відповідно МСБО 16 «Основні засоби», МСБО 36 «Зменшення корисності активів», а отже в звіті про прибутки і збитки у орендаря будуть відображатися витрати з амортизації, фінансові витрати з оренди, а також можливі збитки від знецінення активу ROU. Згідно МСФЗ 16 будь-яка оренда для орендатора – це операція фінансування. Очікується збільшення активів і пасивів в бухгалтерському балансі. Зміни торкнуться характеру витрат і моделі визнання. Новий стандарт вплине майже на всі фінансові показники: співвідношення власного і позикового капіталу, коефіцієнт поточної ліквідності, оборотність активів, коефіцієнт покриття. МСФЗ 16 Товариство застосує з початку обов'язкового застосування.

- **МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування».**

18 травня 2017 року Рада МСФЗ (IASB) опублікувала новий стандарт, який присвячений обліку договорів страхування, — МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування». Початок обов'язкового застосування в фінансовій звітності з 01 січня 2021 року або після цієї дати. Дostroкове застосування цього стандарту дозволено. Новий стандарт забезпечить рівні умови страховиків, які звітують за МСФЗ, що надасть можливість користувачам оцінити фінансову стійкість страховиків.

МСФЗ 17 приходить на заміну МСФЗ 4, який введено ще у 2004 році як тимчасовий стандарт. Проблема МСФЗ 4 є в тому, що цей стандарт дає змогу компаніям вести облік договорів страхування з використанням національних стандартів бухгалтерського обліку, внаслідок чого отримано безліч різних підходів щодо обліку договорів страхування. Як результат, інвесторам стало важко порівнювати та зіставляти фінансові показники компаній між собою.

Новий стандарт приймається для того, аби уникнути проблеми "порівняння", що створена [МСФЗ 4](#).

МСФЗ 17 визначає, що всі договори страхування враховуватимуться в узгодженому порядку, а це буде корисним як інвесторам, так і страховим компаніям. Страхові зобов'язання враховуватимуться з використанням поточної (current values), а не первісної вартості (historical cost), як було раніше. Інформація регулярно оновлюватиметься, надаючи більш корисну інформацію для користувачів фінансової звітності.

Цей МСФЗ не розміщено на сайті Міністерства фінансів України. При складанні звітності за 2018 Товариство застосовувало МСФЗ 4 «Страхові контракти».

2.4 Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч, спеціалізована звітність страховика в тисячах гривень з десятковим знаком.

2.5 Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього - щонайменше на 12 місяців з кінця звітнього періоду, але не обмежуючись цим періодом.

2.6 Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 25 лютого 2018 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.7 Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, з 01 січня 2018 року по 31 грудня 2018 року.

III. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ, ЗАСТОСОВАНІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ЦЬОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.

3.1 Основа підготовки

Пунктом 8 МСФЗ 8 встановлено, що положення облікової політики не слід застосовувати, коли вплив їх застосування не суттєвий.

Облікова політика – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Активи, зобов'язання та власний капітал відображені на Балансі Товариства станом на 31.12.2018 р. згідно «Положенню про організацію бухгалтерського обліку та облікову політику», яка затверджена Наказом № 1/2018 від 03.01.2018 року «Про встановлення облікової політики підприємства» (із змінами та доповненнями).

Статті фінансової звітності сформовані з урахуванням суттєвості.

Для визначення суттєвості окремих операцій об'єктів обліку, що відносяться до активів, зобов'язань і власного капіталу для відображення у фінансовій звітності за поріг суттєвості приймається величина у 5 відсотків від підсумку відповідно всіх активів, всіх зобов'язань і власного капіталу за балансом без внутрішніх розрахунків.

Для визначення суттєвості окремих видів доходів і витрат поріг суттєвості приймається величина у 2 відсоткам чистого прибутку (збитку) звітнього періоду.

3.2 Нематеріальні активи

Нематеріальні активи – це активи, які не мають матеріальної форми, забезпечують певні права та утримуються Товариством з метою використання протягом періоду більше одного року в процесі своєї діяльності.

Об'єкт нематеріальних активів визнається активом, якщо є ймовірність одержання майбутніх економічних вигід, пов'язаних з його використанням, та його собівартість може бути достовірно оцінена.

Після первісного визнання нематеріальні активи оцінюються за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до експлуатації з вирахуванням накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Нематеріальні активи з визначеним строком корисної експлуатації амортизуються прямолінійним методом на систематичній основі протягом очікуваного строку їх корисного використання, але не більше 10 років. При цьому ліквідаційна вартість нематеріальних активів Товариства встановлена рівною нулю. Нарахування амортизації починається з моменту, коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб, передбачений комісією, та припиняється на дату, коли припиняється визнання цього активу.

Такі нематеріальні активи на балансі Товариства не обліковуються.

Нематеріальні активи визнаються Товариством та відображаються у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

На дату звіту нематеріальні активи враховуються за моделлю первісної вартості з урахуванням можливого зменшення корисності відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Ліцензії Товариства безстрокові - нематеріальний актив з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизується.

3.3 Основні засоби

Основні засоби Компанії відображені у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

До основних засобів відносяться матеріальні активи, в яких очікуваний строк експлуатації більше одного року, первісна вартість яких більша за 6000 грн.

Вартість придбання включає витрати, які безпосередньо відносяться до придбання активу.

Якщо одиниці основних засобів складаються з суттєвих компонентів, що мають різні строки корисного використання, вони обліковуються як окремі одиниці основних засобів. Прибутки та збитки від вибуття одиниці основних засобів визначаються шляхом порівняння надходжень від її вибуття з її балансовою вартістю та визнаються за чистою вартістю за рядками «Інші доходи» або «Інші витрати» у прибутку чи збитку. Після продажу переоцінених активів всі пов'язані з продажем суми, включені до резерву переоцінки, переносяться до накопиченого нерозподіленого прибутку.

Подальші витрати, понесені на заміну частини одиниці основних засобів, визнаються у балансовій вартості такої одиниці, якщо існує ймовірність того, що така частина принесе Компанії майбутні економічні вигоди, а її вартість може бути достовірно оцінена. При цьому припиняється визнання балансової вартості заміненої частини.

Витрати на поточне обслуговування основних засобів визначаються у складі прибутку або збитку за період, у якому вони були понесені.

В Товаристві використовували такі класи активів:

- *Земельні ділянки;*
- *Офісне обладнання;*
- *Меблі та приладдя;*

Об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, оцінені за їх справедливою вартістю. Результати переоцінки відображено на підставі звіту з оцінки вартості, проведеної незалежним професійним оцінювачем. Для оцінки справедливої вартості був використаний метод порівняльного та дохідного аналізу продажів. Метод порівняльного аналізу продажів передбачає встановлення справедливої вартості шляхом порівняння продажів подібних або взаємозамінних об'єктів майна та відповідних ринкових даних.

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводилось прямолінійним методом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта.

Земля та незавершені капітальні вкладення не амортизуються.

Терміни амортизації, які приблизно відповідають розрахунковим термінами корисного використання відповідних активів, наводяться в таблиці нижче:

Машини та обладнання	3-5 років
Інші основні засоби	5-8 років

Земля та незавершені капітальні вкладення не амортизуються.

Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів незалежно від очікуваного строку використання нараховується в першому місяці використання у розмірі 100 відсотків його вартості.

3.4 Запаси

Товарно – матеріальні цінності Товариства складаються з господарських матеріалів (матеріальні цінності, які необхідні для діяльності Товариства) та малоцінних швидкозношуваних предметів (предметів, які використовуються Компанією не більше одного року незалежно від їх вартості)

Товарно – матеріальні цінності оприбутковуються за первісною вартістю, з урахуванням витрат на транспортування від постачальника.

Запаси господарських матеріалів переоцінці не підлягають.

При відпуску запасів в експлуатацію та іншому вибутті у Товаристві використовується метод «FIFO» - «перше надходження – перший видаток».

3.5 Фінансові інструменти

Визнання й оцінка фінансових інструментів здійснюється згідно МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» і 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»

Фінансові активи та фінансові зобов'язання відображаються у фінансовій звітності коли стає стороною по договору у відношенні відповідного фінансового інструменту. Всі угоди купівлі або продажу фінансових активів, які потребують поставку активів у строк, що встановлюється законодавством або правилами, прийнятими на визначеному ринку визнаються на дату укладання угоди, тобто на дату, коли приймає на себе зобов'язання купити або продати актив.

Фінансові активи Товариства включають грошові кошти та депозити, пайові інструменти інших компаній, торгіву та іншу дебіторську заборгованість, інші суми до отримання, фінансові інструменти, що мають або не мають біржові котирування.

Класифікація фінансових активів

Товариство класифікує свої фінансові активи за наступними категоріями оцінки: фінансові активи, утримувані до погашення, фінансові активи, утримувані для продажу та доступні для продажу. Ця класифікація залежить від того, з якою метою були придбані фінансові активи. Керівництво класифікує й визначає категорію фінансових активів при первісному визнанні й аналізує доречність такої класифікації на кожну звітну дату.

Первісне визнання фінансових інструментів

Цінні папери, що враховуються за справедливою вартістю з віднесенням її змін на фінансовий результат, спочатку визнаються по справедливій вартості. Усі інші фінансові інструменти спочатку визнаються по справедливій вартості плюс витрати на проведення операції. Справедливу вартість при первісному визнанні щонайкраще підтверджує ціна операції. Прибуток або збиток при первісному визнанні враховується тільки при виникненні різниці між справедливою вартістю й ціною операції, яку можуть підтвердити поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, при застосуванні яких використовуються тільки наявні та доступні ринкові дані.

Усі операції по придбанню й продажу фінансових активів, що передбачають поставку протягом періоду, визначеного законодавством, визнаються на дату розрахунків, тобто на дату, коли Товариство одержує або передає право власності на фінансовий актив.

Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансових активів, коли (а) активи погашені або права на грошові потоки від них минули іншим способом або (б) коли Компанія передала права на грошові потоки від фінансових активів або уклала угоду про передачу.

Знецінення фінансових активів

На кожну звітну дату керівництво Товариство визначає наявність об'єктивних ознак знецінення фінансового активу. Фінансовий актив вважається знеціненим і приводить до виникнення збитків від знецінення, якщо існує об'єктивне свідчення знецінення в результаті однієї або більше подій, що відбулися після первісного визнання активу («збиткова» подія), і при цьому вплив збиткової події (або подій) на розрахункові майбутні грошові потоки від фінансового активу може бути достовірно визначений. Об'єктивне свідчення того, що фінансовий актив є знеціненим, включає дані, які стають доступними Товариству щодо наступних подій:

- істотні фінансові труднощі емітента або дебітора;
 - порушення умов договору, наприклад, нездатність або небажання здійснити платежі;
 - імовірність банкрутства або фінансова реорганізація емітента або дебітора;
 - зникнення активного ринку для такого фінансового активу внаслідок фінансових труднощів;
- або
- наявні дані свідчать про те, що з моменту первісного визнання фінансового активу розрахункові майбутні грошові потоки від нього суттєво зменшились, і це зменшення можна оцінити.

Збитки від знецінення визнаються шляхом створення резерву в розмірі, необхідному для зменшення балансової вартості активу до теперішньої вартості очікуваних майбутніх грошових потоків.

3.6 Дебіторська заборгованість за страховою діяльністю

Дебіторська заборгованість за договорами страхування. Дебіторська заборгованість за договорами страхування обліковується за принципом нарахування і відображається за амортизованою вартістю. Дебіторська заборгованість визнається в разі виникнення юридичного права на отримання платежу згідно з договором.

Всі договори (контракти), укладені Компанією відповідно до отриманих ліцензій на право здійснення страхової діяльності, аналізуються на предмет відповідності критеріям визнання договору страхування (страхового контракту) МСФЗ 4, а саме: чи є на початок дії договору невизначеність (або ризик) щодо хоча б одного з трьох моментів:

- ймовірності настання страхового випадку;
- періоду його настання;
- розміру можливої компенсації не можна передбачити.

Договір (контракт) є договором страхування тільки в тому випадку, якщо він передає значний страховий ризик. Визнання страхових премій підтверджується фактом передачі страхового ризику страховику. Страхові премії не визнаються у звітності та не підлягають нарахуванню без дотримання цієї вимоги. Датою визнання факту прийняття страховиком страхового ризику є дата сплати страхової премії, якщо інше не передбачено договором (контрактом) страхування.

За договорами, що передбачають сплату страхової премії в розстрочку, застосовується метод нарахування – доходом, що враховується при розрахунку заробленої премії, визнається вся страхова премія, що є платою страхового ризику, переданого страховику.

Страхові премії, що відносяться до звітного періоду, відображаються з урахуванням усіх змін та уточнень, що виникають у звітному періоді щодо цих премій, причому, додаткові премії або повернення премій розглядаються як уточнення розміру первісної премії.

При достроковому припиненні страхування несплачена частина дебіторської заборгованості страхувальників, що відноситься до періоду, в якому страхування не здійснювалося, розглядається як зменшення страхової премії.

Станом на 31.12.2018 р. за даними обліку та звітності Товариства дебіторська заборгованість за страховою діяльністю відсутня.

При визначенні погашення дебіторської заборгованості за договорами та іншої дебіторської заборгованості Компанія враховує будь-які зміни кредитоспроможності дебітора за період з дати виникнення заборгованості та до звітної дати.

Дебіторська заборгованість перестраховиків. Дебіторська заборгованість перестраховиків за виплатами страхового відшкодування визнається на дату визнання кредиторської заборгованості Товариства за виплатами страхового відшкодування та оцінюється відповідно до умов договору страхування..

Дебіторська заборгованість за всіма видами страхової діяльності спочатку визнається за первісною вартістю, а надалі враховується за амортизованою вартістю (номінальна вартість мінус погашена на цей момент частина номінальної суми мінус резерв сумнівних боргів). Для визначення амортизаційної вартості Товариство аналізує дебіторську заборгованість на предмет знецінення окремо по кожному контрагенту та створює резерв сумнівних боргів по кожному боржнику.

Резерв сумнівних боргів використовується на погашення безнадійної заборгованості після вжиття відповідного до законодавства всіх заходів із повернення боргу.

3.7 Інша дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість постачальників товарів, робіт, послуг у разі, якщо формою розрахунку є попередня оплата, визнається на дату такої оплати.

Інша дебіторська заборгованість спочатку визнається за первісною вартістю, а надалі враховується за амортизованою вартістю (номінальна вартість мінус погашена на цей момент частина номінальної суми мінус резерв сумнівних боргів). Для визначення амортизаційної вартості Компанія на підставі минулого досвіду, обчислює величину резерву сумнівних боргів на основі платоспроможності окремих дебіторів.

Частину довгострокової дебіторської заборгованості, яка підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців зі звітної дати відображається на саму дату в складі поточної дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків.

Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

3.8 Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти і їх еквіваленти являють собою активи, які можна конвертувати у відому суму готівки на першу вимогу, і яким властивий незначний ризик зміни вартості. Грошові кошти і їх еквіваленти включають грошові кошти в касі, грошові кошти на поточних рахунках в банках, кошти в дорозі, а також короткострокові (до 6-х місяців) високоліквідні фінансові інвестиції, які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів.

Грошові кошти та їх еквіваленти обліковуються за їх номінальною вартістю.

3.9 Оперативна оренда

Коли Товариство виступає в ролі орендаря в рамках договору оренди, по якому всі ризики й вигоди, властиві володінню активом, в основному залишаються у орендодавця, загальна сума орендних платежів відноситься на витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Коли актив передається в оперативну оренду, він відображається в балансі Товариства залежно від типу активу. Орендний дохід визнається з використанням методу рівномірного списання протягом строку оренди.

13.10 Податок на прибуток

Поточний податок це сума, яку, як очікується, потрібно буде сплатити або відшкодувати у податкових органів відносно оподатковуваного прибутку або збитків поточних або попередніх періодів. Якщо вхідний баланс по МСФЗ затверджується до подачі відповідних податкових декларацій, оподатковуваний прибуток або податковий збиток ґрунтуються на розрахунках. Інші податки, крім податку на прибуток, показані в складі операційних видатків.

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати

Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Враховуючи специфіку розрахунку податкових зобов'язань страхових компаній, і не значні суми таких зобов'язань, Керівництво прийняло рішення не відображати відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання.

При визнанні відстрочених податків на прибуток використовується метод зобов'язань по балансу. Цей метод визнає у складі витрат з податку на прибуток тільки тимчасові різниці.

3.11 Виплати працівникам та пенсійні зобов'язання

Товариство визнає виплати заробітної плати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми.

Відповідно до законодавства України, нараховує внески на заробітну плату працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

3.12 Статутний капітал

Статутний капітал Товариства сформований згідно з вимогами Закону України «Про акціонерні товариства», інших законодавчих актів України та статуту Товариства. Змін в розмірі та структурі Статутного капіталу за період, що перевіряється, не відбувалося. Статутний капітал, включає в себе внески учасників.

Зареєстрований (пайовий) капітал представлений статутним капіталом , який відповідно до статуту Товариства складає 80000 тис. грн.

3.13 Договори страхування

Договори страхування – це договори, за якими Товариство приймає на себе суттєвий страховий ризик від власників страхових полісів з дати початку дії договору страхування.

У разі суттєвого зменшення рівня страхового ризику за договором, договір раніше віднесений до страхового залишається страховим до кінця дії договору.

Бухгалтерський облік доходів від операцій, пов'язаних з укладенням договорів страхування (перестрахування), базується на принципах нарахування та відповідності.

Дохід Товариства від реалізації послуг зі страхування у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності це нараховані страхові премії, зменшенні на суму страхових премій, переданих у перестрахування у звітному періоді.

Доходом за договором страхування (перестрахування) є страхова (перестрахова) премія відповідно до договору страхування (перестрахування), яку страхувальник (перестрахувальник) зобов'язаний сплатити Товариству, та оцінюється за вартістю реалізації, отриманої чи яка буде отримана.

Страхові премії за договорами страхування (перестрахування) визнаються доходами в період початку дії договорів страхування (перестрахування) відповідно до умов договору страхування.

Страхові платежі, які надійшли до початку дії договору страхування (попередня оплата), відображаються як зобов'язання перед страхувальниками до початку дії договору страхування.

3.14 Страхові резерви

Страхові резерви є оцінкою обсягу зобов'язань Товариства для здійснення майбутніх виплат страхового відшкодування за договорами страхування (перестрахування).

Товариство не проводить дисконтування резервів, як компанія, що не дисконтувала їх раніше за вимогами П(С)БО. Для відображення зобов'язань за договорами страхування в Товаристві формуються резерви за такими видами:

- резерв незароблених премій;
- резерв збитків заявлених ;
- резерв збитків, що виникли, але не заявлені;
- резерв катастроф.

Всі резерви розраховуються, згідно «Методики формування страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя» затвердженою Розпорядженням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг 18 вересня 2018 року N 1638 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 17 жовтня 2018 р. за N 1169/32621.

Станом на кінець року проводиться перевірка (тест) адекватності зобов'язань з метою визначення можливої суми грошових коштів для виконання майбутніх економічних зобов'язань (liability adequacy test, LAT,)

Мета аналізу адекватності резервів зі страхування (далі “ адекватності резервів”) - оцінити, чи є адекватними визнані страхові зобов'язання Товариства, на основі використання поточних оцінок майбутніх грошових потоків від укладених договорів страхування. Якщо ця оцінка показує, що балансова вартість страхових зобов'язань Товариства за вирахуванням відповідних відстрочених витрат (“DAC”) і відповідних нематеріальних активів є недостатньою в світлі майбутніх грошових потоків, то весь дефіцит буде визнаний як додаткове зобов'язання. Товариство створює резерв на покриття дефіциту премій, оскільки у такому випадку аналіз адекватності резервів показує, що очікувані зобов'язання є вищими за існуючі резерви, що повинні покривати ці зобов'язання. Резерв на покриття дефіциту премій визнається у звіті про прибутки та збитки.

Вимога щодо проведення аналізу адекватності резервів за договорами страхування міститься у Міжнародних стандартах фінансової звітності 4 „Страхові контракти” параграфи 15-19.

Товариство передбачає проведення аналізу адекватності резервів один раз на рік, в кінці облікового року.

Справедлива вартість страхових зобов'язань може оцінюватися з використанням експертних оцінок, а також оцінки актуарія.

Оцінка адекватності страхових зобов'язань

Оцінка страхових резервів на 31.12.2018 року Товариства розрахована відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності та тестування їх адекватності зобов'язанням на звітну дату.

Результати перевірки тесту адекватності зобов'язань для резерву незароблених премій підтверджують, що останні є адекватними до страхових зобов'язань Товариства на звітну дату. Таким чином, з урахуванням проведеної оцінки адекватності зобов'язань розмір сформованих резервів незароблених премій для кожного виду страхування співпадає з фактичним розміром сформованих резервів відповідно до вимог чинного законодавства.

Технічні резерви вважаються достатніми, якщо вартість майбутніх потоків страхових премій та сума резервів за вирахуванням вартості активів перестрахування та відстрочених витрат не нижча вартості майбутніх страхових зобов'язань. Відповідно до проведеного аналізу вважаємо, що страхові резерви сформовано у відповідності до вимог МСФЗ.

3.15 Перестрахування

У ході звичайного ведення бізнесу Товариство передає страхові ризики, що існують за її страховими контрактами, в перестрахування.

Активи перестрахування це залишки заборгованості від перестраховиків за страховими виплатами та частка перестраховиків у страхових контрактах.

Кредиторська заборгованість перед перестраховиком являє собою зобов'язання Товариства щодо премій перестрахування, належних перестраховику.

Договори перестрахування не звільняють Товариство від її зобов'язань перед власниками страхових полісів.

Прийняте перестрахування

Договір прийнятого перестрахування - це різновид договору страхування, де страховий ризик ухвалюється від іншого страховика. Отже, усі посилання на договори страхування також ставляться до прийнятого перестрахування. У звітному періоді Товариство не уклало договорів за прийнятим перестрахуванням.

Передане перестрахування

У рамках своєї підприємницької діяльності передає ризики в перестрахування, щоб обмежити можливість втрат за допомогою диверсифікованості ризиків. Активи, зобов'язання,

доходи й видатки, що виникають із договорів переданого перестрахування, представлені окремо від відповідних активів, зобов'язань, доходів і видатків від зв'язаних договорів страхування, тому що перестраховальні механізми не звільняють від прямих обов'язків перед своїми страхувальниками.

В ході здійснення звичайної діяльності здійснює перестрахування ризиків. Такі договори перестрахування забезпечують диверсифікацію бізнесу, дозволяють керівництву здійснювати контроль над потенційними збитками, що виникають в результаті страхових ризиків, і надають додаткову можливість для ризиків. Активи перестрахування включають суми заборгованостей інших компаній, що здійснюють перестраховування, за виплачені і неоплачені страхові збитки, і витрати понесені при їх врегулюванні.

При здійсненні операцій перестрахування долі страхових премій, які були сплачені по договорах перестрахування, формують права вимоги до перестраховиків і враховуються, як суми часток перестраховиків в резервах незароблених премій. Зміна суми таких вимог до перестраховиків в звітному періоді відображаються, як доходи або витрати від страхової діяльності.

Суми часток перестраховиків в страхових резервах інших, ніж резерви незароблених премій, на звітну дату обчислюються залежно від часток страхових ризиків, які були передані перестраховикам протягом розрахункового періоду в тому ж порядку, як розраховуються страхові резерви інші, ніж резерв незароблених премій.

3.16 Страхові виплати

Зобов'язання по страховим виплатам та відшкодуванням визнаються на дату затвердження страхового акта, який є підставою для нарахування в бухгалтерському обліку страхового відшкодування та відображаються в фінансовій звітності за номінальною вартістю.

3.17 Визнання доходів і витрат.

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Основними принципами бухгалтерського обліку доходів та витрат є:

- принцип нарахування (доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку під час їх виникнення, а не під час надходження або сплати грошей, тобто обліковуються в періоді, до якого вони належать);

- відповідності (для визначення результату звітного періоду необхідно зіставити доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів);

–обачність (застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, які повинні запобігати заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів і доходів Товариства).

Розрахунковим періодом для застосування принципу відповідності є календарний місяць, тобто відповідність витрат, що здійснені Товариством, заробленим доходам оцінюється за результатами діяльності за місяць.

Якщо дохід від надання послуг не може бути достовірно оцінений, то він визнається та відображається в бухгалтерському обліку в розмірі здійснених витрат, що підлягають відшкодуванню.

Доходи визнаються в бухгалтерському обліку в сумі справедливої вартості активів, які отримані або підлягають отриманню.

Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, у якому вони були здійснені.

3.18 Зобов'язання

Зобов'язання Товариства, класифікуються на довгострокові (строк погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Фінансовий актив і фінансове зобов'язання заліковуються і в балансі (звіті про фінансовий стан) відображається сума, що їх сальдує, коли має юридично закріплене право здійснити залік цих сум та має намір або здійснити залік по сумі, що їх сальдує, або реалізувати актив й виконати зобов'язання одночасно.

Взаємозалік не проводиться:

- щодо активів перестрахування проти відповідних страхових зобов'язань;
- доходів або витрат за договорами перестрахування проти витрат або доходів за відповідними страховими контрактами.

-

3.19 Події після дати балансу

Коригування показників фінансової звітності у разі якщо події після звітної дати є такими, що коригування показників являється необхідним. Події після звітної дати, які потребують коригування показників фінансової звітності, пов'язані з підтвердженням або спростуванням обставин, існуючих на звітну дату, а також оцінок і суджень керівництва, здійснених в умовах невизначеності й неповноти інформації станом на звітну дату.

Відповідно, розкриває характер таких подій й оцінку їх фінансових наслідків або констатує неможливість такої для кожної суттєвої категорії некоригованих подій, що відбулись після звітної дати.

IV. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ ПОДАНІ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ.

4.1.Активи

4.1.1. Необоротні активи:

Нематеріальні активи та основні засобів балансі виглядають так:

Найменування статті	2018 рік	2017 рік
Основні засоби	41148	1192
Земельні ділянки	41002	1002
Машини та обладнання, меблі	120	151
Необоротні матеріальні активи	26	39
Нематеріальні активи	268	268

Об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, оцінені за їх собівартістю

Строк корисної експлуатації основних засобів визначається виходячи з очікуваної корисності активу.

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводиться прямолінійним методом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з моменту коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією. Загальна сума амортизаційних відрахувань за 2018 рік складає 12 тис.грн.

Товариство не має основних засобів у фінансовій оренді та заставного майна. Станом на 31 грудня 2018 у Товариства немає зобов'язань з придбання об'єктів основних засобів. Протягом 2018 року витрат на позики для придбання основних засобів не здійснювала.

30.08.2018 року ТДВ «СТ «АВЕСТА СТРАХУВАННЯ» придбало земельні ділянки, для забезпечення платоспроможності Товариства.

4.1.2. Оборотні активи.

Запаси балансі виглядають так:

Найменування статті	2018 рік	2017 рік
Матеріали	1	2
Разом:	1	2

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Станом на 31.12.2018 року залишок запасів (матеріали) – 0,7 тис.грн.

Згідно Облікової політики Товариства Запаси враховуються наступним чином:

- запаси відображаються у фінансовій звітності – за собівартістю.
- при списанні запасів застосовує формулу оцінки запасів при їх вибутті або передачі у виробництво з надання страхових послуг за ідентифікованою собівартістю

4.1.3 Дебіторська заборгованість.

Операційна дебіторська заборгованість – це заборгованість, яка виникає в процесі страхової діяльності компанії за умови підписання договору та внесення коштів.

Не операційна дебіторська заборгованість виникає від операцій, не пов'язаних зі страховою діяльністю Товариства. До неї відносяться заборгованість за частками страхових відшкодувань, позик та аванси різним організаціям

Суми від страхувальників, агентів і перестраховальників є фінансовими інструментами, які відносяться до дебіторської або кредиторської заборгованості по страхуванню. Дебіторська заборгованість визнається активом, якщо існує ймовірність отримання підприємством майбутніх економічних вигод і її можливо достовірно визначити.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням резерву сумнівних боргів.

Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість в балансі виглядає так:

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Розрахунки за страховою діяльністю	0	2
Інша поточна дебіторська заборгованість	42	13
Заборгованість за нарахованими доходами	28	22
РАЗОМ	70	37

Станом на 31.12.2018р. не має простроченої дебіторської заборгованості за договорами по страхуванню, а також з іншої дебіторської заборгованості. Балансова вартість іншої дебіторської заборгованості дорівнює її справедливій вартості. На протязі 2018 року Товариство не визнавало сумнівної дебіторської заборгованості.

Товариство щоквартально аналізує дебіторську заборгованість на предмет знецінення окремо по кожному контрагенту та створює резерв сумнівних боргів по кожному боржнику. Станом на 31.12.2018 року резерв сумнівних боргів попередніх звітних періодів складає 38,8 тис.грн.

4.1.4 Грошові кошти:

Грошові кошти та їх еквіваленти включають кошти в банках на поточних рахунках та короткострокові депозити

Грошові кошти та їх еквіваленти в балансі виглядають так:

Назва статті	На 31.12.2018р.	На 31.12.2017р.
Каса	0	11
Поточні рахунки в банках	1455	3929
Депозитні рахунки в банках	2460	2075
РАЗОМ	3915	6015

Товариство має поточні рахунки в гривні у банках які мають кредитний рейтинг не нижче ніж АА за національною рейтинговою шкалою, а саме:

ПАТ АБ «УКРГАЗБАНК»

ПАТ «ПРИВАТБАНК»

ПАТ «МЕГА БАНК»

ПАТ «ПРАВЕКС БАНК»

ПАТ «АЛЬФА-БАНК»

ПАТ «ПУМБ»

При складанні звітності МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» - не застосовувався. В товаристві немає валютних операцій.

4.2. Зобов'язання та забезпечення

Облік і визнання зобов'язань та резервів Товариства здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи». Зобов'язання класифікує на довгострокові (строк погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Довгострокова кредиторська заборгованість відсутня.

Поточна кредиторська заборгованість і відображена в Балансі за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	37	7
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці	0	0
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю	270	0
Інші поточні зобов'язання	13	138
Разом:	320	145

Облік та визнання зобов'язань здійснюються в Товаристві у відповідності з МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи».

Поточна кредиторська заборгованість і відображена в Балансі за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Забезпечення.

Резерви визнаються, якщо в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібно відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю.

визнає в якості резервів:

- резерв відпусток, який формувався щомісячно і використаний на протязі року повністю.
- технічні (страхові) резерви.

Кошти страхових резервів представлені в активах згідно законодавчим актам. Резерви були розміщені у відповідності до вимог Закону України «Про страхування» та Розпорядженням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг від 07.06.2018р. № 850 «Про затвердження Положення про обов'язкові критерії і нормативи достатності капіталу та платоспроможності, ліквідності, прибутковості, якості активів та ризиковості операцій страховика».

Розрахунок величини резерву незароблених премій станом на 31.12.2018р. здійснюється відповідно до Розділу III пункту 5 «Методики формування страхових резервів за видами страхування, іншими ніж страхування життя», затвердженим розпорядженням Держфінпослуг 18.09.2018 року №1638, за методом «1/365» як сумарне значення незароблених страхових премій за кожним договором.

Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків розраховується відповідно до Розділу IV «Методики формування страхових резервів за видами страхування, іншими ніж страхування життя», затвердженим розпорядженням Держфінпослуг 18.09.2018 року №1638. Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків визначається Товариством за кожною неврегульованою подією. На кінець року інформації, що до страхових випадків не надходило. Тому резерв не нараховувався.

Величина резерву збитків, які виникли, але не заявлені розраховується відповідно до Розділу V пункту 4 «Методики формування страхових резервів за видами страхування, іншими ніж страхування життя», затвердженим розпорядженням Держфінпослуг 18.09.2018 року №1638 за методом фіксованого відсотка у розмірі 10% від заробленої страхової премії з попередніх чотирьох кварталів, які передують звітній даті.

Величина резерву катастроф розраховується до п.2.5 Порядок і правила формування, розміщення та обліку страхових резервів з обов'язкового страхування цивільної відповідальності за ядерну шкоду затвердженими розпорядженням Держфінпослуг 13.11.2003 року №123

У балансі резерви представлені в згорнутому виді :

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Страхові резерви	4807	2819
Резерв незароблених премій	2017	644
Резерв збитків	0	0
Резерв збитків, які виникли, але не заявлені	410	175
Резерв катастроф	2380	2000
Частка перестраховиків у страхових резервах	211	184
Резерв незароблених премій	211	184

Технічні резерви станом на 31.12.2018року представлені такими категоріями дозволених активів:

готівкові кошти	0
грошові кошти на поточних рахунках	1442
банківські вклади (депозити)	2221
права вимоги до перестраховиків	199
Нерухоме майно (земельні ділянки)	961
Разом	4823

На виконання застереження Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі -МСФЗ) та Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (далі - МСБО) щодо обліку і відображення

у звітності зобов'язань, зокрема відповідно до пунктів 14, 15 МСФЗ 4 «Страхові контракти» проведено перевірку адекватності зобов'язань станом на 31.12.2018 року з залученням актуарія.

4.3. Основна інформація щодо відображення доходів та витрат в Звіті про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Доходи та витрати Товариства пов'язані зі страховою діяльністю, визнаються та нараховуються згідно МСФЗ 4 «Страхові контракти» на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод, а сума доходу (витрат) може бути достовірно визначена.

У відповідності до вимог підготовки фінансової та податкової звітності застосовувався принцип нарахування та відповідності витрат до доходів та доходів до витрат.

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Страхові премії	6598	2588
Премії передані в перестраховування	1193	961
Зміна резерву незароблених премій	1372	-563
Зміна частки перестраховиків у резерву незароблених	27	-522
Чистий дохід від реалізації товарів (робіт) послуг	4060	1668

Сума (нарахованих) отриманих страхових платежів за видами страхування (тис.грн.):

Вид страхової діяльності	За 2018 рік
Добровільні види страхування	4838,8
Медичне страхування (безперервне страхування здоров'я)	886,3
Страхування майна (іншого, ніж передбачено пунктами 7-12)	56,5
Страхування фінансових ризиків	5,4
Страхування медичних витрат	3890,6
Обов'язкові види страхування	1759,6
Страхування ЦВ оператора ядерної установки за ядерну шкоду	1756,5
Страхування цивільної відповідальності суб'єктами господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно пожежами та аваріями на об'єктах підвищеної небезпеки	3,1
Разом:	6598,4

Інші доходи

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Інші операційні доходи	5	156
Відсотки за депозитними вкладками	432	180
Дохід від продажу цінних паперів	8115	5975
Всього	8552	6311

Визнання витрат

Обік витрат у Товаристві ведеться на ранках класу 9 «Витрати діяльності»

Основні витрати Компанії, що пов'язані із здійсненням її господарської діяльності розподіляються за статтями, які виділені в окремі групи: адміністративні витрати та витрати на збут, які розподіляються за наступними елементами:

Витрати в розрізі, наведені в таблиці нижче:

(тис.грн.)

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Матеріальні витрати	1	5
Відрахування на соціальні заходи	34	18
Заробітна плата	166	95
Аудит	13	13
Амортизація	12	1
Витрати на оренду приміщення	12	34

Послуги депозитарія	26	13
Інформаційно-консультаційні послуги	4	7
Інші адміністративні витрати	73	47
Адміністративних витрати разом:	341	233

Інші витрати

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Агентська винагорода	0	0
Інші операційні витрати	126	115
Собівартість реалізованих цінних паперів	8102	5979
Уцінка цінних паперів	45806	33198
Разом:	54034	39292

Страхові виплати та відшкодування

Товариство проводить виплати страхових відшкодувань при настанні страхового випадку в рамках страхової суми за наявності всіх підтверджуючих документів, яка була визначена договором страхування.

Товариство відображає суми витрат, пов'язаних із страховими виплатами, у випадку, якщо є укладений договір страхування, страховий випадок відповідає ризикам, певним договором страхування як застраховані, а також наявність документів, підтверджуючих факт настання страхового випадку, суму збитку, який був отриманий в результаті його настання, проведеного внутрішнього службового розслідування.

Страхові відшкодування, що виплачуються страховиком за умовами майнового страхування і страхування відповідальності з настанням страхового випадку.

Суми виплачених страхових відшкодувань представлені в таблиці

(тис. грн.)

Показники	2018 рік	2017 рік
Страхові виплати (відшкодування)	3000	15

За результатом всіх видів діяльності за 2017-2018 роки Компанія отримала :

(тис.грн.)

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Фінансовий результат до оподаткування (+ прибуток; - збиток)	-45378	-30672
Витрати з податку на прибуток	-38	-37
Чистий фінансовий результат (+ прибуток; - збиток)	-45416	-30709

4.4. Власний капітал

Статутний капітал Товариства сплачений повністю грошовими коштами і складає 80 000 тис. грн. (2522,5 тис. євро за курсом НБУ станом на 31.12.2018р. -31,714138 грн.).

(тис.грн.)

Назва статті	2018 рік	2017 рік
Статутний капітал	80000	80000
Капітал у дооцінках	40660	1028
Додатковий капітал	5	5
Резервний капітал	205	205
Нерозподілений прибуток	-40935	4481
Інші резерви	2380	2000
Разом:	82315	87719

Управління капіталом

здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб вона й надалі забезпечувала дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток її учасникам.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

Власний капітал Товариства станом на 31 грудня 2018р. становить - 82315 тис. грн. та на 2315 тис. грн. перевищує розмір зареєстрованому статутного капіталу страховика.

Результати розрахунку вартості чистих активів Компанії за 2017-2018 роки наведені нижче:

Рік	Активи	Зобов'язання	Вартість чистих активів (гр. 1 – гр. 2)
2017	88969	2977	85719
2018	85078	2763	82315

Результати порівняння розміру вартості чистих активів з розміром статутного капіталу у відповідності до статті 144 Цивільного кодексу України наведені в таблиці нижче:

Рік	Вартість чистих активів	Статутний капітал	Різниця (гр. 2 – гр. 3)
2017	85719	80000	5719
2018	82315	80000	2315

Як вбачається, за результатами господарської діяльності у 2018 році вартість чистих активів Товариства перевищує розмір сплаченого Статутного капіталу.

4.5. Поточні фінансові інвестиції

(тис.грн.)		
Назва статті	2018 рік	2017 рік
Акції	13044	29044
Інвестиційні сертифікати	26554	50614
Векселі	0	1500
Всього	39598	81158

Товариство класифікує фінансові активи обліковані на балансі таким чином:

- акції - як утримувані для продажу;
- інвестиційні сертифікати - як доступні для продажу;
- векселі – як боргові цінні папери з певними або обумовленими платежами й фіксованими строками погашення, які керівництво Товариства має намір і має можливість утримувати до строку їх погашення.

Акції утримувані для продажу при первісному визнанні обліковуються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у складі прибутків або збитків і не підлягають перевірці на зменшення корисності.

Інвестиційні сертифікати доступні для продажу при первісному визнанні обліковуються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у складі власного капіталу і підлягають перевірці на зменшення корисності на кожну звітну дату..

Векселі обліковуються, як утримувані до погашення при їхньому первісному визнанні, а потім перевіряється доречність такої класифікації на кожну звітну дату.

Станом на 31.12.2018 року на балансі Товариства обліковуються Інші поточні фінансові інвестиції представлені виключно українськими емітентами та відображені за собівартістю придбання. Такі цінні папери утримуються для подальшого продажу.

Бухгалтерські дані відповідають випискам зберігачів.

V. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ПОВ'ЯЗАНИХ СТОРІН

Відповідно до засад, визначених МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони» зв'язана сторона – це фізична або юридична особа, пов'язані з суб'єктом господарювання, що складає свою фінансову звітність. Сторони зазвичай вважаються пов'язаними, якщо вони знаходяться під спільним контролем або якщо одна сторона має можливість контролювати іншу або може мати значний вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових чи операційних рішень. Пов'язаними особами для Товариства: є особи, які мають суттєвий вплив на Товариство, зокрема фізична особа або близький родич такої особи є пов'язаною стороною із Товариством, якщо така особа: контролює Товариство, або здійснює спільний контроль над ним; має суттєвий вплив на Товариство; є членом провідного управлінського персоналу Товариства, або материнського підприємства. Суб'єкт господарювання є пов'язаним із Товариством, якщо виконується будь-яка з таких умов: суб'єкт господарювання та Товариство, є членами однієї групи (а це означає, що кожне материнське підприємство, дочірнє підприємство або дочірнє підприємство під спільним контролем є пов'язані одне з одним); один суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством або спільним підприємством іншого суб'єкта господарювання (чи асоційованим підприємством або спільним підприємством члена групи, до якої належить інший суб'єкт господарювання); обидва суб'єкти господарювання є спільними підприємствами однієї третьої сторони; один суб'єкт господарювання є спільним підприємством третього суб'єкта господарювання, а інший суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством цього третього суб'єкта господарювання.

Протягом звітного періоду операції з юридичними особами, та акціонерами, що виходять за межі нормальної діяльності Товариства не проводились.

VI. УМОВНІ ТА ІНШІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Економічне середовище – Основна господарська діяльність Товариства здійснюється на території України. Закони та нормативно-правові акти, які впливають на діяльність підприємств в Україні, зазнають стрімких змін. Майбутній економічний розвиток значною мірою залежить від ефективності заходів, які вживаються урядом України та інших дій, які знаходяться поза межами контролю Товариства. Майбутній напрям економічної політики уряду України може вплинути на здатність Товариства відшкодувати свої активи та можливість Товариства підтримувати або сплачувати свої зобов'язання в момент настання термінів погашення. Товариство зробило найкращу оцінку щодо можливості відшкодування та класифікації активів, відображених у звітності, а також повноти відображених у звітності зобов'язань. Однак, зазначена вище невизначеність продовжує існувати, і Товариство може й надалі зазнавати її впливу.

Управління ризиками

Згідно з вимогами розпоряджень Нацкомфінпослуг № 295 від 4 лютого 2014 року та № 486 від 13 лютого 2014 року, а також у рамках поступового переходу до вимог директиви Solvency II, Товариство ввело систему управління ризиками. Ця система є інструментом, що допомагає ефективно управляти бізнесом Товариства, виявляти нові можливості для прибуткового бізнесу, забезпечувати більш стабільний та прогнозований перебіг подій.

Метою управління ризиками є запобігання неплатоспроможності Товариства, забезпечення фінансової стійкості, захисту інтересів страхувальників, уникнення і мінімізації небажаних ризиків, пом'якшення їх наслідків, зменшення уразливості до них. Діяльність з управління ризиками є для Товариства систематичною, інтегрованою в стратегічне і оперативне управління на всіх рівнях, що охоплює всі підрозділи і співробітників при здійсненні ними своїх функцій у рамках будь-яких бізнес-процесів.

Зміни та доповнення до цієї Стратегії вносяться у разі істотних змін у діяльності Товариства, зокрема змін у видах страхування, введення нових страхових програм, при коригуванні стратегії розвитку Товариства, організаційно-функціональної структури та / або

умов функціонування Товариства та інших подій. Такі зміни розглядаються і затверджуються в порядку, встановленому вимогами законодавства і відповідно до документів, що визначають порядок функціонування органів управління Товариства.

Управління фінансовими ризиками

Товариство наражається на фінансові ризики внаслідок наявності у неї фінансових активів, активів перестрахування та страхових зобов'язань. Основним методом управління активами та пасивами, який застосовує Товариство, є забезпечення відповідності суми активів та зобов'язань за страховими контрактами за видами виплат власникам контрактів. За кожною окремою категорією зобов'язань Товариство веде окремий портфель активів. Товариство не змінювала процеси управління ризиками протягом періодів, представлених у цій звітності.

Управління страховими ризиками

Страховий ризик стосується всіх страхових андерайтингових ризиків у зв'язку зі змінами збитків, що виникають внаслідок невизначеності розмірів та строків цих збитків. Крім того, існує ризик змін основних припущень, включаючи рівень витрат та розірвання договорів, зроблених при оформленні полісу.

Управління страховим ризиком здійснюється завдяки поєднанню андерайтингових політик, принципів ціноутворення, створення резервів та перестрахування. Особлива увага приділяється забезпеченню того, щоб сегмент клієнтів, який купує страховий продукт, відповідав основним припущенням щодо клієнтів, сформованим під час розробки цього продукту та визначення його ціни.

Андерайтингові процедури встановлюються в рамках загального управління страховим ризиком і передбачають виконання контрольних процедур, щодо перевірки фактичних показників збитковості. Для вдосконалення стандартів андерайтингу використовуються різні показники та інструменти статистичного аналізу з тим, щоб можна було покращити показники збитків та/або забезпечити належне коригування ціноутворення.

Для управління страховим ризиком Товариство використовує перестрахування. Перестрахування не звільняє Товариство від відповідальності як первинного страховика. Якщо перестраховик з будь-якої причини не виплатить страхове відшкодування, Товариство залишається відповідальною за здійснення виплати власнику страхового полісу. Платоспроможність перестраховиків розглядається щороку шляхом оцінки їх фінансового потенціалу до підписання будь-якого контракту. Компанія співпрацює тільки з тими перестраховиками, які мають високий кредитний рейтинг.

Управління ризиком капіталу

Політика Товариства передбачає підтримку стабільного рівня капіталу з метою забезпечення належної довіри з боку інвесторів, власників полісів та інших учасників ринку, а також для забезпечення стійкого розвитку господарської діяльності у майбутньому. Здійснюючи управління капіталом, Товариство має на меті:

- виконання вимог щодо капіталу, які встановлює регулятор ринку страхування, на якому Товариство здійснює свою діяльність;
- збереження здатності Товариства продовжувати безперервну діяльність, що передбачає спроможність і надалі забезпечувати доходи для учасників та вигоди для інших зацікавлених осіб;

Згідно із Законом України "Про страхування", мінімальний регуляторний капітал для страхових компаній становить 1 000 тисяч євро. Мінімальна сума капіталу повинна постійно підтримуватись протягом року. Товариство повинно виконувати вимоги щодо платоспроможності страхових компаній, які є чинними в Україні. Товариство проводить необхідне тестування з метою забезпечення постійного та повного виконання цих вимог, серед яких є вимога щодо утримання надлишку фактичного резерву платоспроможності порівняно з розрахованим нормативним резервом платоспроможності. Фактичний резерв платоспроможності дорівнює різниці між сукупними активами за вирахуванням нематеріальних активів та загальною сумою зобов'язань, включаючи страхові резерви.

Кредитний ризик

Кредитний ризик являє собою ризик фінансового збитку для Товариства в результаті невиконання клієнтом або контрагентом своїх договірних зобов'язань за фінансовим інструментом і виникає переважно у зв'язку з дебіторською заборгованістю від власників

страхових полісів Товариства, борговими інвестиційними цінними паперами, банківськими депозитами та залишками коштів на банківських рахунках.

Товариство створює резерв на покриття збитків від знецінення, що являє собою оцінку понесених збитків від дебіторської заборгованості власників страхових полісів, іншої дебіторської заборгованості та залишків коштів на банківських рахунках. Основною складовою цього резерву є суми на покриття збитків за окремими значними залишками.

Товариство веде облік даних щодо надходження оплати від усіх власників страхових полісів. Детальна інформація стосовно резерву на покриття збитків від знецінення дебіторської заборгованості власників страхових полісів. Кредитний ризик щодо дебіторської заборгованості власників страхових полісів у зв'язку з невиплатою премій існує тільки на дозволений період відстрочення платежів, що зазначений у контрактах, по закінченні строку дії якого або сплачується премія, або припиняється дія полісу чи змінюються умови полісу для зменшення покриття чи суми платежів відповідно до положень контракту. Отже, збитки від знецінення, визнані Товариством щодо дебіторської заборгованості власників страхових полісів, як правило, компенсуються через подальше зменшення зобов'язань за страховими контрактами.

Товариство обмежує свій рівень кредитного ризику по інвестиціях та залишках коштів на банківських рахунках шляхом розміщення депозитів у банках, що мають високий кредитний рейтинг. Для розміщення коштів на банківських рахунках Товариство використовує банки з високим рівнем кредитних рейтингів, що присвоюються міжнародними рейтинговими агентствами Standard&Poor's, Fitch Ratings, Moody's та Агентством «Кредит-Рейтинг» (українське рейтингове агентство), а також аналізує їх фінансову стабільність

Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик того, що Товариство не зможе виконати зобов'язання за своїми фінансовими та страховими зобов'язаннями, розрахунок за якими проводиться шляхом надання грошових коштів або іншого фінансового активу. Ризик ліквідності може бути наслідком або неможливості швидко продати фінансові активи за їх справедливою вартістю, або невиконання контрагентом своїх договірних зобов'язань, або настання строку виплат за страховим чи фінансовим зобов'язанням раніше очікуваної дати, або неспроможності отримати грошові кошти, як очікувалося. Основний ризик ліквідності, з яким стикається Товариство, це щоденні потреби у наявних грошових ресурсах щодо страхових відшкодувань та виплат, які виникають за страховими контрактами.

Товариство дотримується вимог до рівня платоспроможності, встановлених Законом України «Про страхування» №85/96-вр від 7 березня 1996 року зі змінами та доповненнями.

Підхід Товариства до управління ліквідністю полягає у забезпеченні максимально можливого достатнього рівня ліквідності, необхідного для виконання зобов'язань при настанні їх строку, як у звичайних, так і в несприятливих. Як правило, Товариство забезпечує наявність достатніх грошових коштів до вимоги для оплати очікуваних операційних витрат.

Компанія проводить управління ліквідністю виходячи із кон'юнктури фінансового ринку України, який у свою чергу представлений фінансовими інструментами з фіксованою ставкою доходності та строками до погашення, що не перевищують п'ятирічний термін. Цей факт унеможливорює інвестування коштів у довгострокові інвестиційні активи із строками погашення більше п'яти років. Зважаючи на існуючі обмеження щодо горизонту інвестування, Компанія формує портфель фінансових активів із максимально можливими строками розміщення, з урахуванням прийняттого рівня ризиків інвестування, а також підтримання достатнього рівня ліквідності та платоспроможності.

VII. ПОДІЇ ПІСЛЯ ДАТИ БАЛАНСУ

Інформація про події, що відбулись у Товаристві після звітної дати до дати затвердження фінансового звіту до випуску

Перелік подій, що відбулись після звітної дати	Відомості про наявність подій у 2018 році	
	відображено у фінансовому звіті	не відображено у звіті, розкрито у примітках
Визнання дебітора Товариства банкрутом	не було	не було
Прийняття рішення про суттєву реорганізацію підприємства	не було	не було
Знищення значної частини активів внаслідок стихійного лиха	не було	не було
Значні зміни у вартості активів Товариства після звітної дати	не було	не було
Інші важливі події	не було	не було

На дату подання звітності керівництво оцінило існування наступних подій:
події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності за 2018 рік);

події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певних розкриттів).

Жодного типу подій, які б суттєво вплинули на фінансову результат за 2018 рік, не виявлено.

Управлінський персонал Товариства подає фінансову звітність акціонерам для затвердження на річних Загальних зборах.

Директор ТДВ «СТ «АВЕСТА СТРАХУВАННЯ»

Довбня І.Г.

Головний бухгалтер

Гайдай А.П.